

inclusiunea celor două forme de energie în taxonomia europeană, arătând că drumul spre verde trebuie sprijinit cu investiții în surse stabile.

„Aceste schimbări tectonice fac referire la o criză care este dificil de gestionat

Industria energetică nu este un scop în sine. Ea ar trebui să funcționeze cu logica de a furniza cel mai bun preț, în condiții de piață, pentru toate industriile care stau în spate.

CĂTĂLIN STANCU,
associated senior expert
în cadrul Horvath

Se pune tot timpul problema gazelor din Marea Neagră. Le avem, dar avem gaze pe uscat, unde trebuie să ne focusăm și unde costurile sunt mai mici. Avem tehnologia de a le introduce în sistemul național.

VASILE CÂRSTEA,
directorul general al Depogaz

Decarbonizarea este o necesitate. Cu toate acestea, da, trebuie să accelerăm procesul de decarbonizare și tranziție verde, dar trebuie să ne gândim și la stabilitate.

ANTOINE KOHLER,
executive SIMEC Power Solutions
GFG Alliance (Liberty Steel Group)

deoarece vorbim de o marfă care este comercializată la nivel mondial, iar motivul real pentru care avem aceste creșteri mari de preț este dificil de preconizat, dar și de înțeles. De asemenea, știm foarte bine că există și probleme geopolitice la mijloc. O lecție de învățat de aici ar fi că ar trebui să renunțăm la mărfuri (commodities), iar

vestea bună este că acest lucru este posibil acum, prin electrificare, prin investiții în regenerabile, vom scăpa de dependența de gaz. Europa este în acest moment principala victimă a acestui trend de dependență de importurile de gaz. Acesta ar fi pe scurt mesajul – ar trebui să realizăm tranziția energetică, trasată de UE, pentru a atinge libertatea și independența, mizând pe energia regenerabilă, care este prin definiție locală“, a subliniat Pignoloni.

România intră pe drumul tranziției energetice cu un potențial enorm, recunoscut de orice actor din piața de profil, dar cu o tradiție puțin măgulitoare a lipsei ilogice de investiții într-un domeniu strategic. De la mixul energetic unic, la potențialul de energie regenerabile la resursele de gaz neexploatare sau la tradiția nucleară, România are totul pentru a fi bine pregătită pe acest drum transformățional. Cumva însă, mereu ratează startul din cauza indeciziei politice. Cel mai recent exemplu este schema de plafonare și compensare a facturilor la utilități, schemă suportată de marii furnizori de energie. Paradoxal, statul a lovit direct în cei mai importanți investitori ai săi.

„România ar trebui să își joace cărțile cât mai bine în condițiile actuale, să ofere spațiului Uniunii Europene o alternativă a resursei de gaz care să asigure tranziția energetică, implementarea acestor politici extrem de ambițioase despre care toată lumea vorbește extrem de mult, atât pachetul Fit for 55, cât și Green Deal-ul cu targetul din 2050“, a spus Oana Ijdelea, managing partner, Ijdelea și Asociații, casa de avocatură care s-a ocupat din punct de vedere legal de primul proiect de gaz offshore din România ultimilor 30 de ani.

Dar, mai important, România nu ar trebuie să strice ceea ce deja are.

„Investițiile presupun susținere financiară, dar noi ne confruntăm cu o lipsă acută de fonduri. Dacă vrem să instalăm capacități de producție din energii regenerabile atât de necesare pentru România, este vital ca cei care au demonstrat în trecut capacitatea și dorința de a investi să o poată face și pe viitor. Dacă marii investitori, ca noi, cu 1,4 miliarde de euro investiți, dar și toți ceilalți nu vor mai putea investi pe viitor, bineînțeles că acest lucru va genera consecințe“, a avertizat Eric Stab.

Mai departe, zona de resurse clasice, cum este cazul, joacă un rol strategic pentru România, atât pe plan intern, cât și regional, iar companiile par a fi pregătite să lanseze investițiile. Lipsește, din nou, claritatea statului.